

Ο φόρος εισοδήματος (τρέχων και αναβαλλόμενος)

(Απόσπασμα από το βιβλίο ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ,
Σύμφωνα με τα Διεθνή και τα Ελληνικά Λογιστικά Πρότυπα)

Γεώργιος Ν. Κόντος

Επιστημονικός Συνεργάτης Πανεπιστημίου Πειραιώς

Όπως τα φυσικά πρόσωπα έτσι και τα νομικά πρόσωπα των επιχειρήσεων είναι υποχρεωμένα να υποβάλλουν κάθε χρόνο στην εφορία τους δήλωση φόρου εισοδήματος και να καταβάλλουν το φόρο που τους αναλογεί με βάση τη δήλωση.

Αν θεωρήσουμε ως δεδομένο το ποσοστό του φόρου εισοδήματος, για τον υπολογισμό του ύψους τού φόρου που πρέπει να πληρωθεί, το επόμενο κρίσιμο θέμα είναι ο προσδιορισμός της βάσης υπολογισμού του φόρου.

Και το θέμα αυτό, όμως, δεν θα παρουσίαζε κανένα ενδιαφέρον, αν ως βάση για τον υπολογισμό του φόρου λαμβανόταν υπόψη τα κέρδη που προκύπτουν από τον ισολογισμό της κάθε επιχείρησης.

Για λόγους όπως που θα εκθέσουμε στη συνέχεια αυτό δεν συμβαίνει πάντα, αφού οι φορολογικές αρχές σε κάθε χώρα, με τις αποφάσεις που λαμβάνουν, προκαλούν πολλές φορές αποκλίσεις μεταξύ του λογιστικού και του φορολογικού αποτελέσματος.

Οι αποκλίσεις αυτές έχουν ως αφετηρία δύο διαφορετικές πηγές προέλευσης:

α. μόνιμες διαφορές (permanent differences)

Μόνιμες ή οριστικές καλούμε τις διαφορές οι οποίες δεν πρόκειται να τακτοποιηθούν στο μέλλον.

Παράδειγμα 1

Μία εταιρεία πληρώνει εκπρόθεσμα τις οφειλές της στο ΙΚΑ ή στις φορολογικές αρχές, με αποτέλεσμα να της επιβληθεί πρόστιμο.

Το πρόστιμο αυτό η εταιρεία αφού το πλήρωσε είναι υποχρεωμένη και να το καταχωρήσει στα λογιστικά της βιβλία, πράγμα που σημαίνει ότι το ποσό θα επηρεάσει τα λογιστικά κέρδη της εταιρείας.

Οι φορολογικές αρχές για το συγκεκριμένο θέμα έχουν διαφορετική άποψη. Θεωρούν ότι για σκοπούς προσδιορισμού του φορολογητέου εισοδήματος, η δαπάνη αυτή δεν πρέπει να αφαιρεθεί από τα έσοδα και αυτό γιατί, αν αφαιρούνταν το συνολικό πρόστιμο στην ουσία θα μειωνόταν, επειδή θα αποτελούσε εκπεστέα από το εισόδημα δαπάνη.

Περιπτώσεις σαν αυτή που αναφέραμε ονομάζονται από τις φορολογικές αρχές **λογιστικές διαφορές**.

Παράδειγμα 2

Μέσα στα πλαίσια προώθησης των πωλήσεων, μία εταιρεία κάνει δώρο στη σύζυγο ενός πελάτη της ένα ακριβό κόσμημα.

Το ποσό που καταβλήθηκε για την αγορά του κοσμήματος θα πρέπει να καταχωρηθεί στα λογιστικά βιβλία της εταιρείας και θα επηρεάσει έτσι το λογιστικό της αποτέλεσμα.

Για φορολογικούς σκοπούς η σχετική δαπάνη μπορεί να μην αναγνωρισθεί, μερικά ή ολικά, γεγονός που θα προκαλέσει διάσταση μεταξύ λογιστικού και φορολογικού αποτελέσματος, δημιουργώντας, όπως και στο προηγούμενο παράδειγμα, λογιστική διαφορά.

Η μόνη διαφορά μεταξύ της περιπτώσεως του παραδείγματος 1 και εκείνης του παραδείγματος 2 είναι ότι, στην πρώτη περίπτωση οι φορολογικές διατάξεις, για το αν αποτελεί λογιστική διαφορά ή όχι, είναι απόλυτα σαφείς, ενώ, στη δεύτερη περίπτωση, αποτελεί κυρίως θέμα υποκειμενικής κρίσης τού υπαλλήλου της εφορίας, που θα κληθεί να λάβει τη σχετική απόφαση.

Στο παράδειγμα που ακολουθεί γίνεται μία αναλυτική παρουσίαση των κονδυλίων που επηρεάζουν τόσο το λογιστικό, όσο και το φορολογικό αποτέλεσμα μιας συγκεκριμένης επιχείρησης, για το έτος 2013.

	Λογιστικό αποτέλεσμα	Φορολογικό αποτέλεσμα
- Έσοδα από πωλήσεις εμπορευμάτων	70.000	70.000
- Μείον: (1) κόστος πωληθέντων	(32.000)	(32.000)
(2) αποσβέσεις	(4.200)	(4.200)
(3) μισθοί και εργοδοτικές εισφορές	(16.000)	(16.000)
(4) φορολογικά πρόστιμα	(400)	-(1)
(5) επιχειρηματικά δώρα	(3.800)	(1.200) ⁽²⁾
(6) λοιπά γενικά έξοδα	<u>(2.600)</u>	<u>(2.600)</u>
- Κέρδη προς φορολόγηση	<u>11.000</u>	<u>14.000</u>

Παρατηρούμε ότι το φορολογικό αποτέλεσμα της επιχείρησης είναι μεγαλύτερο από λογιστικό κατά € 3.000 και αυτό διότι:

1. ποσό € 400 αφορά φορολογικά πρόστιμα τα οποία, σύμφωνα με τις φορολογικές διατάξεις, δεν αφαιρούνται από τα φορολογητέα έσοδα.
2. ποσό € 2.600 αποτελεί λογιστική διαφορά μεταξύ του ποσού που κατέβαλε η επιχείρηση για επιχειρηματικά δώρα (€ 3.800) και του ποσού που αναγνώρισε ο φορολογικός έλεγχος ότι πρέπει τελικά να εκπεσθεί από το φορολογητέο εισόδημα (€ 1.200).

Έτσι, ο φόρος εισοδήματος θα υπολογισθεί πάνω στο ποσό των € 14.000, που αποτελεί το φορολογητέο εισόδημα, και ο φόρος που θα κληθεί να καταβάλλει η επιχείρηση με συντελεστή 25% ανέρχεται σε € 3.500 (14.000×25%).

β. προσωρινές διαφορές (temporary differences)

Σε αντίθεση με τις μόνιμες διαφορές, που γνωρίσαμε στην προηγούμενη παράγραφο, οι διαφορές που θα εξετάσουμε στη συνέχεια, μεταξύ λογιστικού και φορολογικού αποτελέσματος, έχουν προσωρινό χαρακτήρα, με την έννοια ότι μία θετική ή αρνητική διαφορά που δημιουργείται σε μία χρονική στιγμή, γίνεται αρνητική ή θετική διαφορά, αντίστοιχα, σε επόμενες περιόδους.

Λόγω του ιδιαίτερα τεχνικού χαρακτήρα του θέματος, θα το αναπτύξουμε με τη βοήθεια του παραδείγματος που ακολουθεί:

Έστω ότι η ξενοδοχειακή επιχείρηση ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΣ Α.Ε., που εδρεύει στην Κομοτηνή, προβαίνει την 1.1.2013 στην αγορά ηλεκτρονικών υπολογιστών αξίας € 4.000.

Οι φορολογικές αρχές δίνουν τη δυνατότητα στην επιχείρηση να αποσβέσει την επένδυση σε ένα έτος, ενώ σύμφωνα με τον ωφέλιμο χρόνο ζωής τους, οι υπολογιστές θα πρέπει να αποσβεστούν σε τέσσερα έτη.

Ο ισχύων φορολογικός συντελεστής είναι 25%.

Έστω ακόμη ότι τα κέρδη προ φόρων και αποσβέσεων της ανωτέρω ξενοδοχειακής επιχείρησης είναι € 6.000 σε κάθε ένα από τα τέσσερα έτη που μας ενδιαφέρουν, δηλαδή τα 2013, 2014, 2015 και 2016.

Για το χειρισμό του θέματος βρίσκουμε πρώτα το φόρο που θα πρέπει να πληρώσει η επιχείρηση κατά τη διάρκεια των τεσσάρων ετών, συντάσσοντας το φορολογικό ισολογισμό της.

	2013	2014	2015	2016
- Κέρδη προ φόρων και αποσβέσεων	6.000	6.000	6.000	6.000
- Μείον: αποσβέσεις για φορολογικούς λόγους	(4.000)	-	-	-
- Κέρδη προς φορολόγηση	2.000	6.000	6.000	6.000
- Φόρος που αναλογεί με 25%	(500)	(1.500)	(1.500)	(1.500)
- Κέρδη μετά το φόρο	1.500	4.500	4.500	4.500

Στη συνέχεια, με βάση τα δεδομένα του φόρου εισοδήματος που προέκυψαν, συντάσσουμε το λογιστικό ισολογισμό της εταιρείας.

εκδοχή α'

	2013	2014	2015	2016
- Κέρδη προ φόρων και αποσβέσεων	6000	6.000	6.000	6.000
- Μείον: αποσβέσεις για λογιστικούς λόγους	(1.000)	(1.000)	(1.000)	(1.000)
- Μείον: φόρος που αναλογεί	(500)	(1.500)	(1.500)	(1.500)
- Κέρδη μετά το φόρο	4.500	3.500	3.500	3.500

Παρατηρούμε ότι ο ισολογισμός της επιχείρησης υφίσταται διαχρονικά μία παραμόρφωση εξαιτίας του φορολογικού κινήτρου που έχει λάβει από τις φορολογικές αρχές.

Συγκεκριμένα, τα κέρδη, ενώ προ φόρων και αποσβέσεων είναι τα ίδια για κάθε ένα έτος δηλ. € 6.000, μετά από την αφαίρεση των αποσβέσεων και των φόρων καταλήγουν το μεν 2013, που αναγνώρισε φορολογικά το σύνολο των αποσβέσεων, τα κέρδη αυτά να είναι € 4.500, ενώ τα υπόλοιπα τρία έτη στα οποία δεν υπάρχουν αποσβέσεις, που να εκπίπτουν φορολογικά, τα αντίστοιχα κέρδη είναι € 3.500, λόγω της αυξημένης φορολογίας.

Αν υποθέσουμε ότι τα μεγέθη αφορούν μία εισηγμένη στο Χρηματιστήριο εταιρεία, οι μέτοχοι της εταιρείας αυτής θα δοκιμάσουν δυσάρεστη έκπληξη, βλέποντας τα πενιχρά κέρδη που πραγματοποίησε η εταιρεία και η φυσιολογική τους αντίδραση θα είναι να τρέξουν να πουλήσουν τις μετοχές που κατέχουν, με αποτέλεσμα η τιμή της μετοχής να πέσει και να υποστούν μεγάλη ζημία.

Ας φαντασθούμε περαιτέρω ότι η εισηγμένη εταιρεία είναι πολύ μεγάλη και αντίστοιχα πολύ μεγάλα τα μεγέθη της. Οι μέτοχοι από λάθος λογιστικούς χειρισμούς μπορεί να χάσουν μεγάλο μέρος της περιουσίας τους.

Τί πράγματι έχει συμβεί;

Για να αντιληφθούμε το τί πράγματι έχει συμβεί θα συντάξουμε το λογιστικό ισολογισμό της εταιρείας υποθέτοντας ότι δεν υπάρχει κανένα φορολογικό κίνητρο.

εκδοχή β'

	2013	2014	2015	2016
- Κέρδη προ φόρων και αποσβέσεων	6000	6.000	6.000	6.000
- Μείον: αποσβέσεις για λογιστικούς λόγους	(1.000)	(1.000)	(1.000)	(1.000)
- Κέρδη προς φορολόγηση	5.000	5.000	5.000	5.000
- Φόρος που αναλογεί με 25%	(1.250)	(1.250)	(1.250)	(1.250)
- Κέρδη μετά το φόρο	3.750	3.750	3.750	3.750

Παρατηρούμε ότι μετά από φόρους κέρδη της εταιρείας τόσο με το φορολογικό κίνητρο όσο και χωρίς αυτό είναι συνολικά για τα τέσσερα έτη € 15.000, που προκύπτουν ως εξής:

- Σύνολο κερδών τεσσάρων ετών 4×6.000	24.000
- Μείον: σύνολο αποσβέσεων τεσσάρων ετών	(4.000)
- Κέρδη προς φορολόγηση	20.000
- Φόρος που αναλογεί με 25%	(5.000)
- Κέρδη μετά το φόρο	15.000

Η μόνη διαφορά μεταξύ των δύο προσεγγίσεων είναι η χρονική κατανομή του φορολογικού βάρους. Ο συνολικός φόρος είναι ο ίδιος και στις δύο περιπτώσεις (€ 5.000), αλλά τον πρώτο δύσκολο χρόνο η επιχείρηση πληρώνει λιγότερο φόρους κατά € 750 (1.250-500) και τα επόμενα τρία έτη περισσότερους φόρους κατά € 250 κάθε χρόνο (1.500-1.250), έχουμε δηλ. ταμειακή και μόνο επίδραση (cash flow effect).

Όπως όμως επανειλημμένα έχουμε τονίσει, για τον ακριβή προσδιορισμό του αποτελέσματος μιας χρονικής περιόδου δεν πρέπει να μας επηρεάζει η ταμειακή εκδοχή των πραγμάτων, το πώς δηλ. τακτοποιούνται ταμειακά τα έσοδα και τα έξοδα μιας επιχείρησης, αλλά το πώς αυτά παράγονται.

Πρέπει δηλ. να έχουμε πάντα υπόψη μας τη βασική αρχή της αντιπαράθεσης των εσόδων και εξόδων και τη μέθοδο των δεδουλευμένων, που αποτελεί απόρροια της αρχής αυτής.

Στην προκειμένη περίπτωση ο φόρος που αναλογεί στα λογιστικά κέρδη π.χ. του έτους 2013 είναι € 1.250. Αυτό είναι το πραγματικό, το δεδουλευμένο έξοδο του φόρου· το ότι πληρώσαμε μόνο € 500 για τη χρονιά αυτή είναι, όπως τονίσαμε, η ταμειακή άποψη των πραγμάτων.

Και η διαφορά των € 750 (1.250-500) στο φόρο τί είναι;

Είναι το επί πλέον ποσό φόρου που πρέπει να αναγνωρίσουμε το έτος 2013 και να καταχωρήσουμε ως δαπάνη, προκειμένου η ταμειακή πλευρά του φόρου να εξισωθεί με την πραγματική δαπάνη φόρου.

Έτσι, την 31.12.2013 θα γίνουν οι ακόλουθες εγγραφές:

_____ 1 / 31.12.2013 _____			
X	63.00	Φόρος εισοδήματος (τρέχων)	500
Π	54.07	Υποχρεώσεις για τρέχοντα φόρο εισοδήματος ⁽¹⁾	500

Αιτιολογία: Αναγνώριση δαπάνης για τρέχοντα φόρο εισοδήματος έτους 2013.

_____ 2 / 31.12.2013 _____			
X	63.00	Φόρος εισοδήματος (αναβαλλόμενος) ⁽²⁾ 750	
Π	56.00	Έσοδα επόμενων χρήσεων ⁽³⁾ (από αναβαλλόμενους φόρους)	750

Αιτιολογία: Αναγνώριση δαπάνης για αναβαλλόμενο φόρο εισοδήματος έτους 2013.

Παρατηρήσεις:

(1) Ο τρέχων φόρος εισοδήματος πρέπει να καταβληθεί άμεσα, μέσα στις προθεσμίες που προβλέπει κάθε φορά η φορολογική νομοθεσία.

(2) Με την πρόσθετη εγγραφή του αναβαλλόμενου φόρου η δαπάνη για φόρο εισοδήματος ανέρχεται πλέον στη σωστή λογιστική της βάση των € 1.250 (500+750).

(3) Ο λογαριασμός υποχρεώσεων «56.00 Έσοδα επόμενων χρήσεων» (από αναβαλλόμενους φόρους) θα κλείσει σταδιακά στα επόμενα τρία έτη 2014, 2015 και 2016, χρεούμενος κάθε φορά με το ποσό των € 250 και

αντίστοιχη πίστωση (μείωση) του λογαριασμού της δαπάνης φόρου, που από € 1.500 θα προσαρμοσθεί πάλι στο σωστό, από λογιστική άποψη, ποσό των € 1.250.

(Βλέπε στη συνέχεια τις εγγραφές 3 και 4)

Διευκρίνιση χρειάζεται στην εγγραφή που κάναμε ο πιστούμενος λογαριασμός. Γιατί άραγε έχει προκληθεί μια υποχρέωση της επιχείρησης από αναβαλλόμενους φόρους;

Μια τέτοια υποχρέωση πράγματι υφίσταται, αφού τις χρονιές 2014, 2015 και 2016 ενώ η επιχείρηση οφείλει, σύμφωνα με τα λογιστικά της δεδομένα (εκδοχή β'), να πληρώσει για κάθε χρονιά φόρο € 1.250, θα αναγκασθεί να καταβάλλει, σύμφωνα με τους φορολογικούς ισολογισμούς της, € 1.500, δηλ. €250 παραπάνω για κάθε χρόνο, τακτοποιώντας έτσι σταδιακά την υποχρέωση που δημιούργησε το 2013.

Με βάση όσα αναπτύξαμε, οι εγγραφές που θα πρέπει να γίνουν την 31.12.2014 είναι οι ακόλουθες:

3 / 31.12.2014			
X	63.00	Φόρος εισοδήματος (τρέχων) ⁽¹⁾	1.500
Π	54.07	Υποχρεώσεις για τρέχοντα φόρο εισοδήματος ⁽²⁾	1.500

Αιτιολογία: Αναγνώριση της δαπάνης για τρέχοντα φόρο εισοδήματος έτους 2014.

4 / 31.12.2014			
X	56.00	Έσοδα επόμενων χρήσεων (από αναβαλλόμενους φόρους)	250
Π	63.00	Φόρος εισοδήματος ⁽¹⁾ (αναβαλλόμενος)	250

Αιτιολογία: Μερική τακτοποίηση εγγραφής μας υπ' αριθμ. 2/31.12.2013.

Παρατηρήσεις:

(1) Η δαπάνη φόρου για το 2014, αν λάβουμε υπόψη και τις δύο εγγραφές (3) και (4), θα προσαρμοσθεί στο σωστό, από λογιστική άποψη, ύψος των € 1.250 (1.500-250), όπως δηλ. ήταν και το έτος 2013.

(2) Η υποχρέωση για την καταβολή φόρου στο Δημόσιο θα αυξηθεί σε € 1.500 και έτσι θα φθάσει συνολικά και στα τέσσερα έτη το σωστό από λογιστική άποψη ποσό των € 5.000 (κέρδη 20.000X25%). Απλά, λόγω του φορολογικού κινήτρου θα καταβληθεί ποσό € 500 το 2013 και από € 1.500 τα επόμενα τρία έτη.

Παρόμοιες εγγραφές με τις 3 και 4 θα πρέπει να γίνουν και για τα έτη 2015 και 2016.

Έτσι, με τις εγγραφές από 1 έως 4, η επιχείρηση επιτυγχάνει ταυτόχρονα δύο σημαντικά πράγματα:

α. να εμφανίζει κάθε φορά την πραγματική δαπάνη φόρου, εξομαλύνοντας, έτσι, (ironing out) την εκάστοτε διαφορά μεταξύ δεδουλευμένου και καταβαλλόμενου φόρου.

β. να αποτυπώνει λογιστικά την υποχρέωση που έχει στο τέλος κάθε έτους για την τακτοποίηση της εκάστοτε εναπομένουσας διαφοράς.

Οι διαφορές σαν αυτή που αναφέραμε στο παράδειγμά μας λέγονται **προσωρινές διαφορές (temporary differences)**, μεταξύ δεδουλευμένων και καταβαλλόμενων φόρων εισοδήματος, επειδή τακτοποιούνται σε βάθος χρόνου.

Η εικόνα που θα εμφανίζουν οι οικονομικές καταστάσεις της επιχείρησης, μετά τη διενέργεια όλων των εγγραφών, έχει ως εξής:

	2013	2014	2015	2016
- Κέρδη προ φόρων και αποσβέσεων	6000	6.000	6.000	6.000
- Μείον: αποσβέσεις για λογιστικούς λόγους	(1.000)	(1.000)	(1.000)	(1.000)
- Κέρδη προς φορολόγηση	5.000	5.000	5.000	5.000
- Φόρος εισοδήματος - τρέχων	(500)	(1.500)	(1.500)	(1.500)
- αναβαλλόμενος	(750)	250	250	250
- Κέρδη μετά από φόρους	3.750	3.750	3.750	3.750

Παρατηρούμε ότι ο αναβαλλόμενος φόρος οδηγεί, πράγματι στην ακριβή αποτύπωση του αποτελέσματος μετά από φόρους, η δε επιχείρηση επιτυγχάνει ταυτόχρονα να αξιοποιήσει το φορολογικό πλεονέκτημα που της προσφέρει η φορολογική νομοθεσία.

Επίσης, ο λογαριασμός «Υποχρεώσεις από αναβαλλόμενους φόρους», που είναι λογαριασμός ισολογισμού, θα εμφανίζει διαχρονικά την ακόλουθη εικόνα:

2013	2014	2015	2016
(750)	(500)	(250)	0

Ο λογαριασμός όπως είδαμε ανοίγει την 31.12.2013 με το ποσό των € 750, αλλά κάθε χρόνο μειώνεται κατά € 250, με αποτέλεσμα να μηδενισθεί στο τέλος του 2016.

Με βάση τα όσα εκθέσαμε ως τώρα, η δαπάνη φόρο εισοδήματος μιας επιχείρησης, για ένα συγκεκριμένο έτος, αναλύεται στον τρέχοντα και τον αναβαλλόμενο φόρο εισοδήματος.

Τρέχων είναι ο φόρος που οφείλεται με βάση τη φορολογική δήλωση που συντάξαε η επιχείρηση και πρέπει να καταβληθεί μέσα στην προθεσμία που ορίζει ο νόμος.

Αναβαλλόμενος είναι ο φόρος που εκφράζει τη διαφορά μεταξύ του δεδουλευμένου και του τρέχοντα φόρου εισοδήματος, εφόσον υπάρχει τέτοια διαφορά.

Συμπέρασμα

Και για τον υπολογισμό της δαπάνης για φόρο εισοδήματος ακολουθείται η μέθοδος των δεδουλευμένων που εκφράζει, όπως και για τα λοιπά έξοδα, αλλά και έσοδα, τη λογιστική πλευρά των πραγμάτων. Αυτό σημαίνει ότι το ποσό της ετήσιας δαπάνης-εξόδου για φόρο εισοδήματος υπολογίζεται αν πολλαπλασιάσουμε τα φορολογητέα κέρδη με τον ισχύοντα συντελεστή του φόρου εισοδήματος.

Το τί οφείλουμε να πληρώσουμε κάθε φορά για φόρο εισοδήματος (τρέχων φόρος), σύμφωνα με την ισχύουσα κάθε φορά φορολογική νομοθεσία, εκφράζει την ταμειακή (φορολογική) πλευρά των πραγμάτων.

Για κάθε διαφορά που υπάρχει, αν βέβαια υπάρχει τέτοια διαφορά, μεταξύ των δύο προσεγγίσεων, δημιουργείται ένας λογαριασμός «γέφυρα», που βοηθά ώστε τα ποσά που αποτυπώνουν τη δαπάνη για τρέχοντα φόρο εισοδήματος (φορολογική προσέγγιση) να αυξηθούν (χρέωση της δαπάνης) ή να μειωθούν (πίστωση της δαπάνης), ανάλογα με την περίπτωση, σε τρόπο ώστε να γίνουν ίσα με τα ποσά της λογιστικής δαπάνης-εξόδου.

Παράλληλα με τη χρέωση ή την πίστωση του λογαριασμού της δαπάνης φόρου, πιστώνεται ή χρεώνεται, αντίστοιχα, και ένας μεταβατικός λογαριασμός (ομάδα 56 ή 36) που παρακολουθεί το πώς θα τακτοποιηθεί χρονικά το ποσό της διαφοράς, μετατρέπόμενο σε βάθος χρόνου σε έσοδο-μειωτικό της δαπάνης φόρου ή έξοδο, αντίστοιχα.

Τόσο ο συμπληρωματικός λογαριασμός για τη δαπάνη όσο και οι αντίστοιχοι μεταβατικοί λογαριασμοί λέγονται αδιακρίτως και λογαριασμοί αναβαλλόμενης φορολογίας (deferred taxation) και ο όλος λογιστικός χειρισμός τους καλύπτεται από το IAS 12 'Income taxes' (Φόροι εισοδήματος).

Το άρθρο συνεχίζεται...
